

Śp. Karol Konopacki

Wspomnienie pośmiertne o śp. drze med. Karolu Stanisławie Konopackim

Urodził się 4 XI 1917 r. w Mszanie Dolnej pod Limanową w rodzinie inteligenckiej. Szkołę powszechną i gimnazjum typu klasycznego ukończył w Krakowie. W 1936 r. rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim UJ, gdzie do wybuchu wojny w 1939 r. zaliczył 3 lata studiów.

Podczas kampanii wrześniowej, jako żołnierz 39. pułku piechoty cofając się z oddziałem pod naporem wojsk niemieckich, a później sowieckich, przekroczył granicę polsko-węgierską unikając w ten sposób tragicznego losu polskich jeńców wojennych, którzy dostali się do niewoli sowieckiej. Teraz rozpoczęła się długa i trudna droga powrotu do kraju.

Podczas internowania na Węgrzech organizował ucieczki żołnierzy do Polskiej Armii we Francji, za co został osadzony w węgierskim więzieniu. Po wyjściu z więzienia uciekł do Jugosławii, a stamtąd do Francji, gdzie wstąpił do Szkoły Podchorążych i brał udział w kampanii francuskiej. Po upadku Francji przedostał się do Anglii, a później do Szkocji, gdzie były polskie oddziały pancerne. Podczas nalotu niemieckich bombowców doznał groźnych obrażeń kręgosłupa, co stało się przyczyną późniejszych operacji.

W okresie 1941 – 1943 kontynuował studia medyczne na polskim Wydziale Lekarskim w Edynburgu zakończone dyplomem lekarza. Już jako lekarz porucznik został przydzielony do I Dywizji Pancernej generała Maczka. Brał udział w desancie morskim w Normandii oraz w walkach na terenie Francji, Belgii, Holandii i w Niemczech. Po zakończeniu wojny przez 2 lata pozostawał w służbie brytyjskich wojsk okupacyjnych w Niemczech. Tam współorganizował polski szpital dla chorych skórno-wenerycznych oraz szpital chirurgiczny, w którym pracował.

W 1947 r. wrócił do kraju i tu uzyskał drugi dyplom lekarza na Wydziale Lekarskim UJ. W latach 1948 – 1956 specjalizował się w otolaryngologii w Klinice Otolaryngologicznej w Gdańsku, a w 1950 r. obronił pracę na stopień doktora medycyny.

W latach 1956 – 1983 był ordynatorem oddziału laryngologicznego Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego im. Przemysła II w Kaliszu. Tu przeprowadził 15 tys. laryngologicznych zabiegów operacyjnych. Wykształcił 8 specjalistów i opublikował łącznie 20 prac naukowych, w tym 3 ze współpracownikami. Pełnił też funkcję wojewódzkiego specjalisty ds. laryngologii. Zarówno w środowisku służby zdrowia, jak i w społeczeństwie Kalisza cieszył się szacunkiem i sympatią jako lekarz i człowiek. Od 1983 do 1994 r. pracował jako specjalista laryngolog w kaliskim ZOZ-ie. W XII 1994 r. ze

względów zdrowotnych przeniósł się do Łodzi, gdzie mieszkają jego trzej synowie: dwaj lekarze, jeden biolog. Wszyscy trzej piastują wysokie stanowiska.

Za poniesione zasługi został odznaczony wieloma orderami, krzyżami i innymi odznaczeniami bojowymi, resortowymi, państwowymi i związkowymi m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Honorowym Członkostwem Polskiego Towarzystwa Otolaryngologicznego i wojskowymi odznaczeniami francuskimi, brytyjskimi i polskimi.

Zmarł 26 IX 2002 r. w Łodzi. Tam też został pochowany 3 X. W pogrzebie uczestniczyła delegacja laryngologów z Kalisza. Złożono wieniec od Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego. 5 X br. w kościele oo. jezuitów w Kaliszu została odprawiona żałobna msza.

Dr med. Karol Konopacki jest dla nas symbolem licznej rzeszy rodaków, którzy uciekając przed hitlerowskim terrorem, jeśli nie wpadli w ręce NKWD, przedostali się z wielkim ryzykiem na Zachód, by tam walczyć za naszą i innych rodaków wolność, rozsławiając polski oręż, a po latach tułaczki wracali do kraju ojców, do rodzinnego gniazda.

Odszedł od nas na zawsze, naśladowania godny wzór patrioty, wspaniałego człowieka i lekarza. Takim pozostanie w naszej życzliwej pamięci.

dr med. Józef Tylus
(Kalisz)

Cześć Jego pamięci!